

Yttranden vid Stockholms kommunfullmäktiges sammanträde den 25 september 2006*§ 5 Valkommentarer***Anförande nr 1**

Borgarrådet **B i l l s t r ö m** (s): Ordförande och fullmäktige! Jag tror att det här är en mångårig tradition. Det känns så – som att vi efter många val har haft någon sorts kommentar. Men det kanske bara är sedan 1998. Det känner nog presidiet bäst till.

Kära fullmäktige och ordförande! Jag vill börja med att gratulera Moderaterna till deras framgångar. Jag vill också gratulera en annan vinnare i det här valet, som heter Miljöpartiet. Jag tycker att det är viktigt att rikta gratulationer till Miljöpartiet med tanke på att valrörelserna i Stockholm nästan alltid är väldigt tuffa. De kräver mycket av oss som partiföreträdare. Vi dras naturligtvis med i riksväl rörelsen, men det krävs också att vi försöker sticka ut så att vi får en del av den uppmärksamhet som ofta riktas mot riksdag och regering i huvudstaden. Jag tycker ändå att vi tillsammans har försökt skapa en valrörelse i Stockholm som lyfter fram storstadsfrågorna.

För vår del förstår ni alla att det är ganska naturligt att vi de närmaste veckorna och månaderna kommer att fundera över orsakerna till valresultatet. Det är aldrig skoj att förlora ett val. Men så är politiken. Den är väldigt naken och omedelbar på det sättet; antingen vinner man eller så förlorar man. Den här gången har vi socialdemokrater förlorat. Det är klart att vi också kommer att genomföra valanalyser på alla parlamentariska nivåer. Det tror jag är väldigt viktigt.

Men vi har också segrat – några av oss – i en folkomröstning om Stockholmsförsöket och de miljöavgifter/trängselskatter som vi under sju månader hade ett försök med. Vi genomförde sedan en folkomröstning. Jag tror att det för stockholmarnas skull är viktigt att också genomföra beslutet. Frågan ska anmälas till kommunfullmäktige den 2 oktober. Vi ska tillsammans hantera folkomröstningens resultat och förhoppningsvis i total enighet också begära en hantering av frågan hos Sveriges riksdag och regering.

Jag tror att miljöpolitiken och miljöfrågan blir 2010 års riktigt stora valfråga. Det tycker jag att man har märkt under det här valet och den här valrörelsen; miljöpolitiken är en viktig fråga för storstadsborna. Det är bara att vässa argumenten och att använda tiden till att argumentera för de viktiga frågorna.

Med detta, herr ordförande, vill jag tacka för mig.

Anförande nr 2

Borgarrådet **A x é n O l i n** (m): Kära ordförande! Jag riktar ett stort tack till alla er i fullmäktige, som har gjort den här valrörelsen möjlig. Det är genom alla era debatter, alla motioner och alla förslag som vi har haft en valrörelse som har handlat om de olika resultaten och de olika viljeriktningarna för Stockholms framtid. Det har varit nödvändigt för att vi ska kunna genomföra en valrörelse.

I medierna framstår ofta rikspolitiken som den allra viktigaste. Men här vet alla – ni och vi – att det är i mötet med medborgarna och människorna i Stockholm som vi verkligen gör skillnad. Det är där vi möter politiken på ett verkligt nära sätt.

Jag har haft en underbar valrörelse. Inte minst valnatten var naturligtvis otroligt rolig. Den uppskattning från stockholmarna som vi kände att vi fick gör att det känns viktigt och roligt att fortsätta.

Men jag känner också stor ödmjukhet inför vad Socialdemokraterna, Vänstern och Miljöpartiet känner en dag som denna. Jag stod här för fyra år sedan och var själv tvungen att säga upp både personal och politiskt förtroendevalda. Det var oerhört kompetenta människor, men de fick inte plats i det valresultat vi hade för fyra år sedan. Jag vet hur det känns. Jag vet att det är väldigt tråkigt. Jag känner stor ödmjukhet inför vad ni går igenom, och jag hoppas att vi på olika sätt tillsammans kan skapa det bästa för stockholmarna.

Politiskt känns det naturligtvis att jag har ett stort ansvar. Jag möter det inte minst när jag går på stan. Det är stockholmarna som önskar det bästa och som har alla möjliga förslag och idéer. De ber om att deras röst ska bli hörd. Jag känner också stor ödmjukhet också inför det ansvar som valresultatet har gett och de resultat som stockholmarna vill se.

Jag känner också stor glädje från den här valrörelsen efter det samarbete som jag har haft med Kristdemokraterna och Folkpartiet. Jag har aldrig varit med om något liknande tidigare, och det har känts som ett stort stöd att vi tillsammans har kunnat visa upp ett enigt alternativ. Vi har stått vid varandras sida även när det har blåst hårt. På samma sätt känner jag med socialdemokrater, vänsterpartister och miljöpartister. Tillsammans har vi – sida vid sida – i valstugor, på torgmöten och när det har gällt affischering och annat kunnat hjälpa varandra och haft trevliga samtal och skojat med varandra.

Jag kommer själv aldrig att glömma när jag var i Solna centrum. Jag hade haft ett torgmöte där, och jag mötte en socialdemokratisk valarbetare som delade ut socialdemokratiska broschyrer när jag gick från torgmötet. Då ropade han glatt efter mig: Lycka till! Då kände jag en glädje över att vi ändå kan se över partigränserna för att skapa det bästa. Ibland kan vi faktiskt se bortom partipolitiken och skapa det bästa som finns.

Jag hoppas som sagt på ett brett samarbete. Jag tror att vi alla brinner för Stockholm och jag vet att vi alla älskar Stockholm och stockholmarna. Min enda vision är att vi ska skapa det bästa som bara går för stockholmarna. Vi får se i vilken mån vi kan klara detta över partigränser i bred koalition eller om det blir en trepartikoalition på den borgerliga sidan. Mitt mål är i alla fall den bästa breda majoriteten för att skapa det bästa för stockholmarna.

Anförande nr 3

Borgarrådet E d h o l m (fp): Ordförande, fullmäktige! Jag måste erkänna att det här kom lite som en överraskning. Dessutom pajade datorerna ihop, så jag har ett handskrivet papper här. Vi får se vad det kan bli av detta.

Efter ett val är det lätt att vara efterklok. Den som har vunnit blir lätt självgod och menar att det är den fantastiska politiken som det beror på i varje enskild fråga. Politiken är välavvägd, och väljarna har kommit fram till det riktiga resultatet, menar man. Den som har förlorat försöker ofta lägga skulden utanför det egna partiet så att det blir andra, utanför verkande, faktorer som är förklaringen.

Personligen tror jag att det egentligen är alldeles för tidigt att här och nu göra en alltför begåvad analys av det som hände i valrörelsen. Men en sak tycker jag är klar, och det är att jobben spelade en mycket viktigare roll än vad framför allt den socialdemokratiska regeringen trodde och hade räknat med. Här i Stockholm tror jag att det gällde tydligare än i andra delar av landet. När Socialdemokraterna ersatte löften om fler jobb med löften om högre ersättningsnivåer så tror jag att de tappade många väljare, inte minst här i förortens utsatta områden. Det är väl inte upp till mig att göra en helt klockren och glasklar analys; jag tror att det krävs betydligt mycket mer än vad man kan göra från den här talarstolen för att kunna dra någon slutsats. Men jag tror att vi alla känner att jobben var viktigare än så.

Slaget om rösterna stod i förorten. Alliansen vann ganska många röster där. För Folkpartiets del gick vi fram i en del valdistrikt i förorterna trots att vi förlorade många röster i det här valet. Folkpartiet är nu det första borgerliga parti som har en större andel väljare med invandrarbakgrund än med svensk bakgrund. Det tycker jag är otroligt roligt.

Men man måste fråga sig: Vad är det då väljarna har röstat på i förorten? Jag är ganska övertygad om att deras röst framför allt är en röst mot segregation och utanförskap. Det är en röst för en skola med kunskapskrav och ordning och reda. Det är en röst för blandade boendeformer också i förorten, och det är en röst för jobb i stället för bidrag.

Jag ska ge en eloge till Annika Billström. Jag tycker att den debattartikel som hon skrev när det bara var några dagar kvar till valet var väldigt bra. Analysen i den var bra. Sedan landade den, tycker jag, i hög grad i samma bidragstänkande som vi har haft så många gånger förut. Men analysen – att det behövs någonting nytt – tycker jag är helt riktig. Vi behöver en nydanande politik på det här området. Min förhoppning är att vi under nästa mandatperiod ändå skulle kunna försöka att nå en bredare enighet just i integrationsfrågorna. Det är ödesfrågor för den här staden. Det är naturligtvis ödesfrågor för hela Sverige, men i ännu större utsträckning ödesfrågor för oss här i Stockholm. Vi har ju en stor andel invandrare och många människor som lever i utanförskapsområden. De väntar på en politik som ger jobb och chans att försörja sig själv och som framför allt ger barnen en chans till en bättre framtid. Det är min förhoppning inför de här fyra åren att vi kan samverka mer när det gäller integrationsfrågorna.

Anförande nr 4

A n n - M a r g a r e t h e L i v h (v): Ordförande, fullmäktige! Precis som Annika konstaterar jag att vi både vann och förlorade. Vi förlorade majoriteten i Stadshuset och vann folkomröstningen om trängselavgifterna. Ni vann majoriteten i Stadshuset och förlorade folkomröstningen om trängselavgifterna.

Jag vill börja med att säga något om det som vi förlorade. Det är helt klart och tydligt att Vänstern i stort gick tillbaka. Över 40 procent av Sveriges befolkning definierar sig som borgerlig. Ett stort misslyckande tycker jag är att antalet blankröster och antalet människor som inte går och röstar ökar. Jag är övertygad om att det i många fall är ett medvetet val. Det är inte bara människor i de så kallade utsatta områdena som inte röstar, utan det är i hela Sverige. Jag tycker att vi i Vänstern har ett stort ansvar för att människor i de områden som vi företräder faktiskt inte har gått till valurnorna.

Jag vill också, som Annika, gratulera Moderaterna till er seger. Ni gjorde ett bra val, och ni lyckades ge någon form av hopp om en bättre framtid för många människor. Men jag ska med intresse följa hur ni lyckas med att ge alla människor jobb inom fem dagar, vilket är ett av era vallöften!

Stockholm är, som vi vet, en delad stad. Det är många människor som vaknade upp dagen efter valet och var oroliga. Det gäller till exempel lågavlönade Sara, som är rädd för att skattesänkningarna kommer att ätas upp av höjda a-kasseavgifter och höjda fackavgifter. Det gäller också studenter som kanske missar sitt bostadsbidrag.

Men jag vill också uttrycka min stora glädje över att vi vann folkomröstningen om trängselavgifterna – 51,7 procent för och 45,6 procent emot. Det tycker jag är en succé för stockholmarna och vår möjlighet att skapa en modern stad med ren luft. Eftersom alla riksdagspartier säger att de ska följa folkomröstningen så ser jag framför mig att vi genomför de här avgifterna i Stockholm. Då kommer vi att få en bättre miljö, bättre kollektivtrafik och en bättre stadsmiljö.

Men efter en hård valrörelse med många tuffa strider med kamraterna på den här sidan går i alla fall livet vidare. Politiken går också vidare efter valet. Vi i Vänsterpartiet ser fram emot en tuff oppositionspolitik tillsammans med Miljöpartiet och Socialdemokraterna. Vi kommer att granska alla – *alla* – förslag som ni i den borgerliga majoriteten lägger fram. Jag lovar att vi kommer att granska dem med förstoringsglas. Vi kommer att kritisera, analysera och diskutera. Speciellt gäller det de förslag som vi tror kommer att försämra för dem i Stockholm som redan har det sämst.

Slutligen, ordförande och fullmäktige: Vi lever i ett delat Stockholm. Jag vill avsluta med att konstatera att jag bor i den rätta delen. På Järva fältet, mina vänner, vann inte borgarna. Där är vi fortfarande röda!

Anförande nr 5

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande! Jag blev instruerad att det här är ett tal som man vanligtvis håller efter en valrörelse. Det handlar inte om att vi återigen ska prata om det som vi pratade om för några veckor sedan och som vi pratar om i tid och otid, det vill säga vår politik. Jag tror att vi kommer att få höra mycket om den under den kommande mandatperioden från båda håll.

Jag vill från Miljöpartiet tacka samtliga partier för en god fajt. Det har varit en spännande och rolig valrörelse. Det har varit många nya partier som vi har mött ute på gator och torg. För min del tycker jag att det har varit roligt. Det har varit

engagerande att det finns människor som liksom vi ser att politik också är en möjlighet att förändra. Den dagen vi slutar bilda nya partier som försöker ta sig in i alla viktiga politiska församlingar tycker jag att demokratin i Sverige går åt helt fel håll.

Jag riktar särskilt gratulationerna till den borgerliga kanten, naturligtvis. Jag lyckönskar er till några härliga diskussionskvällar, som jag kan tänka mig att man har så här dags. Vi kan ju ta det lite lugnare, vi andra som diskuterar något mindre problematiska frågor.

Jag tycker att det finns en bra reflexion att göra efter ett val. Jag har en kompis som jobbar på en internationell organisation här i staden. En av cheferna där, en kinesisk kvinna som nyligen kom till Sverige och har börjat jobba här, skickade lyriskt ut ett mejl dagen efter valet bara för att kommentera det. Hon skrev: Har ni sett, kamrater – det sker ett maktskifte i Sverige, och det är fredligt! Hur kommer sig detta? Hon var väldigt uppmuntrad över det. Det är någonting som jag tror att vi får ta till oss. Vi ska hantera de demokratiska spelreglerna med respekt för att det är ett sätt att lösa konflikter och att föra politik. Det är oerhört viktigt.

Därför ska vi också med största ödmjukhet ta hand om det valresultat och de insatser som medborgarna har gjort i valet. På valdagen var det medborgarna och de som bor i Stockholm som hade initiativet. Nu har vi återigen initiativet för att förvalta, driva och utveckla. Då tycker vi själva att vi personligen alltid gör en stor insats. Så är det ju, och det är bra!

Vi gröna känner också viss glädje i detta val. Vi har gått framåt, och vi har sett att fler stockholmare än någonsin har trott på en långsiktigt socialt och ekologiskt hållbar stad. Vi tror att det är rätt väg. Det känns skönt, även om det ännu så länge naturligtvis inte är tillräckligt många. Vi har sett att det är fler stockholmare med utländsk bakgrund än någonsin som har valt ett grönt alternativ. Det om något är ett resultat som förpliktar.

Som någon av gruppledarna tidigare sade här så tror jag också att segregationsfrågan och integrationsfrågan – Stockholm som stad och dess fokus på det mångkulturella – är oerhört viktiga frågor som vi kommer att ha anledning att återkomma många gånger till. Vi som partier måste förvalta detta på bästa sätt. Jag hoppas att den här nya fullmäktigeförsamlingen kommer att vitaliseras i stor utsträckning när det handlar om att visa hur Stockholms mångkulturella ansikte är representerat också här i fullmäktige. Det är någonting som vårt parti jobbar hårt med och som jag hoppas att vi ska se fler göra.

När det gäller trängselavgifterna och beviset för att de har vunnit en acceptans i Stockholm i och med folkomröstningen är det naturligtvis trevligt för oss att se detta. Jag tror att när det handlar om ett försök, som Stockholmsförsöket var, så visar det också vikten av att folk ser vad det är man menar. Som miljöpartist möts man många gånger av att folk säger: Ja, ja – det där låter ju bra, men extremt flummigt och helt ogenomförbart. Det borde du förstå! Sedan jobbar man lite vidare med förslagen och försöker verkligen tänka till hur det skulle kunna göras. Man skulle kunna göra någonting annat. Hur är ett annat Stockholm möjligt?

Trängselavgifterna har för Miljöpartiet varit en fråga där man försöker visa på att ett annat Stockholm är möjligt. Stockholmarna har nu också sett att det fungerar. Det ger minskade köer och det ger en bättre luft. De vill ha det. Om trängselavgifter är sättet som man ska göra det på så tror jag att det är nödvändigt för oss politiker att med visshet förvalta det här resultatet. Det kommer jag att stanna här i Stadshuset och göra tillsammans med mitt parti. Jag hoppas också att vi kan göra detta i enighet.

Anförande nr 6

Ewa Samuelsson (kd): Ordförande, fullmäktige! Som företrädare för ett av de nya majoritetspartierna gläder vi oss självfallet över valresultatet, även om vi naturligtvis gärna hade sett ett plus framför våra siffror från Kristdemokraternas sida. Jag säger särskilt grattis till er moderater som har fått ett sådant genomslag. Grattis också till Miljöpartiet som har fått fina siffror!

Det är historiskt att det nu är en icke-socialistisk majoritet inte bara i Stadshuset, som vi är vana vid att det blir varannan gång sedan många år tillbaka, utan också i riksdagen. Det ger oss ett tydligt mandat till förändring. Väljarna sade nej till en socialdemokrati som ständigt opponerar mot sig själv, men inte riktigt levererar vid makten. Det blev i längden ohållbart, för löftena tappade trovärdighet och väljarna ville inte bli förda bakom ljuset. Särskilt gällde detta naturligtvis jobben.

Mot den splittrade vänsterkartellen stod en enad allians också här i Stadshuset. Tillsammans har vi med Moderaterna och Folkpartiet under de fyra gångna åren fortsatt det arbete som inleddes under 1998–2002. Vi har träffats regelbundet, lagt fram gemensamma förslag och dragit upp riktlinjerna för hur Stockholm ska kunna få en nystart.

Riktningen på den nya majoritetens politik framgår tydligt i den strategiska inriktning som vi presenterade redan i våras. Där finns politiken för ett växande Stockholm i arbete, för en verklig och fullständig valfrihet i barnomsorgen och för en äldreomsorg som ger möjlighet till ett värdigt åldrande och för en modern kunskapskola.

I somras visade en Sifoundersökning att sex av tio stockholmare ville ha ett vårdnadsbidrag som gör det möjligt att vara hemma lite längre med barnen som ett alternativ eller komplement till allmän barnomsorg. Det handlar inte om att man vill bli hemmafru eller hemmaman. Det handlar om att man själv vill kunna välja utan pekpinnar från politiker. Det handlar om att moderna föräldrar vill ha mer tid med sina barn, inte minst när de är små.

Kristdemokraterna i Stadshuset och Rosenbad är en garant för en ny familjepolitik som gör det möjligt att gå ned i arbetstid och jobba en eller ett par dagar mindre per vecka för att kunna vara hemma lite mer med barnen. Samtidigt fortsätter naturligtvis satsningen på förskolan. Vi ser gärna att småbarnsgrupperna kan minska ännu mer.

Med den nya regeringen i ryggen hoppas jag att det ska vara möjligt att inom kort införa en boendegaranti för dem som har fyllt 85. Den som har nått den aktningsvärda åldern ska inte behöva tigga och be om ett anpassat boende. Det ska vara en självklarhet. Prioriterat är också en värdighetsgaranti – ett fast handslag med våra

äldre. Garantin ska ge tydliga besked om vad man kan förvänta sig om exempelvis rätten att komma ut i friska luften eller om matens kvalitet. Garantin ska också klart visa vilken kompensation man har rätt till om staden inte klarar sina åtaganden.

Slutligen vill jag säga att valresultatet också stämmer till eftertanke. I Stockholm röstade drygt 8 000 personer på högerextrema partier. Det är fler än dem som röstade på Stockholmspartiet. I landet och i länet i övrigt är resultatet ännu mer oroande. Jag är beredd att ta debatten med extremisterna och inte låta dem sprida sina lögner och halvsanningar oemotsagda. Det har blivit viktigare att prioritera etik, moral, värderingar och människosyn. Värdegrunden får inte bli något som man hittar i planer, i högtidstal och på temadagar. Den måste genomsyra det dagliga arbetet på arbetsplatsen och inte minst i klassrummen. Barn och ungdomar behöver få hjälp att utveckla den inre etiska kompassen. Vi som har blivit lite äldre behöver ständigt påminnas om alla människors lika absoluta och okränkbara värde.

*§ 9 Avtal angående huvudvattenledning för leverans av vatten till Strängnäs kommun och utökad leverans av vatten till Ekerö kommun
Hemställan från Stockholm Vatten AB (utl. 2006:169)*

Anförande nr 7

C e c i l i a O b e r m ü l l e r (mp): Ordförande, fullmäktige och åhörare! Vi har gjort ett särskilt uttalande i det här ärendet, där vi vill poängtera hur pass viktigt det är att man inte gör monopol av vattenförsörjningen och att man inte slår samman det hela till alltför stora enheter. Det blir väldigt sårbart. Vi har mer än en och en halv miljon människor som försörjs vattenmässigt av Mälaren. Det gäller att ha olika vattenverk och se till att man har reservvattenkapacitet på olika ställen. Vi är alltså lite oroade av det här beslutet, och det är det vi har försökt peka på.

§ 10 Installation av trådlöst nätverk i Rådssalen (utl. 2006:173)

Anförande nr 8

Borgarrådet L i n d b e r g (s): Ordförande, fullmäktige! Jag har inte tänkt ha någon lång föredragning, utan jag antar att ni har läst ärendet. Jag vill bara uppmärksamma fullmäktige på att det just nu delas ut ett yttrande från kommunstyrelsens handikappråd som inte har funnits med i ärendet. Men det hänvisas till yttrandet i mina synpunkter, och därför har jag ansett det viktigt att det finns med.

Många som finns i det här huset känner till anledningen till att detta delas ut just nu. Vi har nämligen haft datorhaveri här hela eftermiddagen, så det har inte gått att skriva ut papperet förrän alldeles nyss. Det är alltså på väg ut, och om ni inte har fått det redan så får ni det alldeles strax. Det delas ut just nu.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 9

A n d e r s B r o b e r g (kd): Ordförande och fullmäktige! Jag vill bara säga att det här är ett väldigt bra ärende och att det är bra att det äntligen kommer. Det är bara tråkigt att mycket i den här staden när det gäller IT tar väldigt lång tid.

Jag tror säkert att det finns synpunkter på själva utformningen när det väl börjar bli dags att komma dit. Där finns ytterligare den vanliga synpunkten, nämligen att jag tror att det räcker med att någon instans före kommunfullmäktige fattar beslut om sådana här saker. Det här är en bra service som snabbt borde komma alla till del.

Bifall kommunstyrelsen!

Anförande nr 10

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Ordförande, fullmäktige! Jag var i dag i Rinkeby och träffade pensionärsrådet där. Då kom frågan upp om det här med elöverkänsliga personer. Som ni säkert förstår – de av er som har läst vår reservation – är det mycket detta som det handlar om. Vi vill följa upp handikapprådets skrivelse. Jag tror att alla partier framöver måste fundera på de här frågorna. Jag tänker inte ställa övriga partier som var närvarande på förmiddagen till svars för detta, men jag hoppas innerligt att man framöver ändå tar hänsyn till vad rådet säger i sin skrivelse och att man tänker på det.

Förmodligen kommer det att vara så att även antalet elöverkänsliga äldre blir fler. Detta handlade bland annat om en 80-årig dam. Det kommer att finnas fler och fler elöverkänsliga i vårt samhälle. Då vore det väl bra om vi kunde vara så förutseende att vi på ett tidigt stadium, när vi har möjligheten, inte förvärrar situationen utan snarare förbättrar den så att fler kan ha möjlighet att delta i våra debatter, kandidera till fullmäktige och ta del av mötena här utan att behöva sitta i ett hus någon annanstans och delta via skärm.

Ordförande! Med detta yrkar jag bifall till Vänsterpartiets reservation i kommunstyrelsen.

Anförande nr 11

C e c i l i a O b e r m ü l l e r (mp): Ordförande! Jag vill bara instämma i den reservation som framfördes från Vänsterpartiet. Även Miljöpartiet ställer sig bakom detta.

§ 11 Riktlinjer för handläggning av ärenden enligt SoL och LSS för personer över 65 år (utl. 2006:174)

Anförande nr 12

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Det är begärt återremiss av ärendet.

Anförande nr 13

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Även om alla vill gå hem tidigt så tänkte jag faktiskt ta tillfället i akt eftersom detta förmodligen blir min sista möjlighet att prata om riktlinjerna – i den här salen i varje fall.

Först och främst vill jag tala om hur hela processen har varit. Fullmäktige har antagit en äldreomsorgsplan tidigare. Nu har vi tagit fram riktlinjerna för denna. De riktlinjerna var ute på remiss under hela våren. Tyvärr skickades de vidare utan eget ställningstagande från den borgerliga sidan, vilket är synd eftersom jag hade för avsikt att också försöka lyssna in de olika ståndpunkterna som kommer fram. I äldreberedningen hade man bara ståndpunkten att man ville se vad man hade ändrat i texten. Den förändrade texten finns nu här. Det kan tyckas att det är ett märkligt återremissyrkande, för egentligen tyder det väl på att man inte hade orkat läsa – om riktlinjerna nu var så bra så att man ändå kunde anta dem.

Samtliga stadens pensionärsråd har sett förslaget och arbetat med det. Även kommunstyrelsens pensionärsråd har haft det i två olika omgångar och uttryckt sitt gillande över förslagen. När detta väl kommer till kommunstyrelsen för vidare beredning och till fullmäktige yrkar man då på en återremiss. Jag inser naturligtvis, herr ordförande, att det kommer att bli en återremiss. Jag skulle ändå vilja kommentera förslagen.

Det har nu dukats på borden en kommentar till de förslag som man har. Om ni hade lagt fram dem tidigare så hade man kunnat arbeta in dem i förslaget. Det är vad jag har gjort i det utdelade förslaget. Vissa av förslagen är bra, och det är självklart att man ska ta med dem. Det är sådant som man har missat tidigare. I andra fall behöver man ge nya uppdrag eftersom frågorna inte är beredda. Då räcker det inte med att återremittera utan det handlar egentligen om att ge nya uppdrag, varför jag gör det i det ärende som är utdelat på borden. Det är tre nya uppdrag som måste belysas mycket tydligare. En del av dem går inte ens att få in i riktlinjer eftersom det handlar om upphandling, och då måste man avvakta tills nuvarande upphandlingar upphör.

Ordförande! Med de här justeringarna skulle jag hellre se att man från salen kunde ta ärendet såsom det ser ut i sin nuvarande form, vilket innebär att man tar ärendet, ger tre nya uppdrag och i så fall kommer att framöver komplettera riktlinjerna med de tre nya uppdragen.

Med detta, herr ordförande, yrkar jag bifall till det dukade ärendet.

*§ 14 Stadens medverkan vid skapandet av Designens Hus vid Telefonplan
(utl. 2006:177)*

Anförande nr 14

R o l f K ö n b e r g (m): Ordförande, fullmäktige! Jag beklagar att jag en kväll som denna behöver slå an en något polemisk ton. Det hade inte behövt vara så, men eftersom ärendet ändå finns här så vill jag förklara varför vi tycker som vi gör.

Ärendet behöver nämligen återremitteras av det enkla skälet att det ska stämma med de principer och förhandlingspositioner som staden har haft tidigare när det gäller Designens Hus. Problemet med dagens ärende är att det inte tillför någonting nytt i sak. Det innebär ingen klarare finansiering än den som fanns när frågan var uppe senast.

Det finns egentligen två problem med dagens ärende. Det ena är att det över huvud taget inte erkänner förekomsten av fastighets- och saluhallsnämndens behandling av frågan vid två olika tillfällen. Fullmäktige bör ändå veta, tycker jag, att arbetet inleddes i den ansvariga nämnden för över ett år sedan, och inte med dagens ärende som man kan få intrycket av. Dessutom är det framtaget av Socialdemokraterna av fel skäl. Man var beredd att frånga det hittills och förhoppningsvis framgent eniga kravet på fullt ut delad finansiering med staten inklusive hyresgarantier.

Det vore helt fel signal, ordförande och fullmäktige, att anta ett sådant här ärende oavsett när det sker under mandatperioden. Det vore en lika felaktig signal som när Annika Billström i februari hävdade att staden redan hade köpt Designens Hus. Det var en märklig signal till motparten och till branschen som knappast gjorde frågan enklare eller billigare för Stockholms stad. Vi behöver inga fler sådana oklarheter i det här ärendet. Vad vi behöver är att de olika uppdrag som redan finns och den tjänstemannamässiga beredning som pågår på fastighets- och saluhallskontoret får fortsätta att pågå, erkännas och få den respekt som det kräver. Därför behöver ärendet återremitteras.

Anförande nr 15

Borgarrådet B i l l s t r ö m (s): Ordförande, fullmäktige! Vill man vara formell så argumenterar man som Rolf Könberg. Det är kanske viktigt att vara formell. Men jag tycker att kommunalpolitiken också är så fascinerande på det sättet att här räknas de resultat som man åstadkommer. Om man inte vill åstadkomma resultat så ska man använda de formella frågor som man kan för att försöka förstöra ett ärende.

Det här är *oerhört* viktigt för Stockholm. Vi har ägnat ganska många månader åt att förhandla med regeringen på samma sätt som vi har gjort när det gäller Nobelmuseet. Det som är viktigt vid Liljeholmen är alla de företag och andra som finns i området och som behöver ett tydligt politiskt besked. Vi var beredda att ge det beskedet. Nu kanske Moderaterna inte längre är lika beredda att göra det med tanke på att ni måste starta om förhandlingarna med den nationella nivån.

Det är en självklarhet för s, v och mp att det är en delad finansiering. Vilken nämnd eller vilken bolagsstyrelse som sedan äger frågan ska vi inte träta om. Det som är det viktiga är att åstadkomma politiska resultat så att Stockholm klarar den internationella konkurrensen. Ni får mer än gärna välja att återremittera, men jag är den första att beklaga det.

Anförande nr 16

R o l f K ö n b e r g (m): Ordförande, fullmäktige! Jag är inte säker på att vi förstör ärendet genom att komma dragande med trist formalia. Ingen hade väl tyckt bättre om ett ärende i dag än vi, Annika Billström, om det hade blivit en färdig finansiering. Det var ju det som ni åtog er att fixa med era goda kontakter på Kulturdepartementet. Det skulle ju lösas. Hade ett sådant ärende kommit så hade vi självfallet sagt ja till det.

Vi tycker att detta är en väldigt god idé som ska genomföras, men inte på bekostnad av maximalt 150 kommunala miljoner utan med säkerställd medfinansiering från staten. Det är därför, och inte därför att vi förstör det här ärendet genom att komma dragande med formalia, som vi lägger fram exakt den text som vi lade fram när frågan var uppe senast i en politisk församling, nämligen i fastighets- och saluhallsnämnden.

Detta är en god idé. Den ska genomföras, och som jag sade ska den genomföras enligt de principer som vi i alla fall fram till i dag har varit helt överens om. Ärendet ska alltså avgöras slutgiltigt när det finns en medfinansiering klar. Vi noterar att den avgående majoriteten inte löste problemet. Jag hoppas att ert "lycka till" tidigare omfattar även den här frågan för vår del.

Anförande nr 17

Borgarrådet B i l l s t r ö m (s): Ärendet är formulerat på det sättet att det gäller "under förutsättning att". På samma sätt har vi fattat beslut när det gäller Citybanan, Södra länken eller vad det nu kan vara för stora och viktiga infrastrukturella investeringar i staden.

Jag förstår att Rolf Könberg inte vill ta ärendet i dag. Jag har all respekt för det. Men jag hoppas att detta blir av för stockholmarnas skull. Det är nämligen en väldigt viktig fråga också för alla de små, medelstora och stora företag som tror på visionen om Stockholm som en designstad.

Anförande nr 18

R o l f K ö n b e r g (m): Ordförande, fullmäktige! Nu blir jag lite trött, och det beror inte bara på att det var en ansträngande valrörelse. Man kan faktiskt objektivt sett inte sköta det här ärendet mycket sämre än så som har skett under de senaste åren, ordförande och fullmäktige.

Min poäng är och förblir att ärendet inte hade behövts. Vi är överens. Vi har två olika hanteringar i fastighets- och saluhallsnämnden. Det här har säkert varit uppe i en massa andra kommunala instanser också. Poängen är att ärendet inte tillför

någonting nytt. I värsta fall skapar det dessutom oklarhet när det gäller stadens förhandlingsposition av exakt samma typ som det blir när man går ut och säger till motparten och andra att vi redan har köpt huset, vilket vi juridiskt sett inte hade gjort i februari och fortfarande inte har. Det är precis den typen av oklarheter som vi inte behöver.

Jag tror att även om vi skulle vara något mindre ”knispiga”, som Annika Billström är rädd för, skulle det i varje fall inte innebära att vi fattar beslut som skapar den typ av oklarhet hos motparten och hos branschen som det här beslutet hade inneburit.